
Juhlapuhe Keren Kajemet:in Tu Bishwat'in juhlassa Helsinki 24.01.2015

1 viesti

Reino Pyykölä <reino.pyykola@phnet.fi>
Vast. ott.: Jukka Paakkanen <jukka.paakkanen@gmail.com>

28. tammikuuta 2016 klo 21.00

Helsinki 24.01.2015

Juhlapuhe Keren Kajemet:in Tu Bishwat'in juhlassa

Peter Östman

Eduskunnan Suomi-Israel ystävyysryhmän pj.

Kunnioitettu lähetystösihteeri, arvoisa puheenjohtaja, hyvä juhlaväki, rakkaat ystävät!

Tänään juhlimme päivää, jolloin puut alkavat kukkia pyhässä maassa. Siksi valitsin päivän teemaksi Uudesta Testamentista tutun ajatuksen: "Hedelmästään puu tunnetaan". "Jos puu on hyvä, sen hedelmäkin on hyvä, mutta jos puu on huono, sen hedelmäkin on huono".

Ajattelen toisaalta niitä hyviä asioita, hyviä hedelmiä, joita voidaan nähdä Israelin kehityksessä huolimatta erittäin vaikeasta toimintaympäristöstä. Ajattelen myös niitä hedelmiä, joita tulee Israelia ympäröivistä maista ja länsimaiden kykenemättömyyttä erottaa hyvää huonosta. Tämän päivän Israel on maa, jossa kaupunkeja, kyliä, maatiloja, suuria metsiä ja menestyvää teollisuutta on kasvanut entisen autiomaan ja suomaan tilalle.

Vaikka Israel on kooltaan pieni, on se yksi maailman eniten monikulttuurisista maista ja väestöllä, josta lähes 40 % on

ensimmäisen sukupolven maahanmuuttajia. Heillä on erilaisia etnisiä, uskonnollisia, kulttuurisia ja sosiaalisia taustoja.

Kuten kaikki tiedämme, Israel on Lähi-idän ainoa demokratia. Maa on lähellä pohjoiseurooppalaista hyvinvointiyhteiskuntaa terveydenhoito- ja koulutusjärjestelmineen ja hyvinvointiverkkoineen.

Israelilaiset naiset nauttivat lain takaamasta mittavasta sosiaalisesta tasa-arvosta. Israelissa juutalaiset, kristityt, druusit, muslimit sekä muut uskonkunnat saavat lain turvaamina harjoittaa uskontoaan rauhassa.

Naapureihinsa ja koko Lähi-itään verrattuna Israel on ihmisoikeuksien, demokratian ja humanismin Mekka. Jopa israelilaisten arabien elintaso, kansalaisvapaudet, koulutus ja muut hyvinvoinnin mittarit ovat pääsääntöisesti selvästi muun arabiankielisen maailman edellä.

Näistä näkökulmista katsottuna voidaan sanoa, että Israel ja sen väestö on tuottanut paljon hyvää hedelmää. Huolimatta hyvistä hedelmistä maalla on riittämiin isoja haasteita.

Viimeisen vuoden aikana lähes 10 000 juutalaista muutti Euroopasta Israeliin. Ihmiset valitsivat uuden elämän aloittamisen maassa, jota ympäröivät terroristiryhmittymät ja vihollismieliset valtiot. He muuttivat maahan, jossa on terrori-iskuja tasaisin väliajoin. Tämä kertoo aika paljon siitä, kuinka vaikeaksi tilanne on muuttunut monelle Euroopan juutalaiselle.

Vain 70 vuotta holokaustin jälkeen on jälleen aika, jolloin juutalaiset eivät voi kokea olevansa turvassa Euroopassa. Viime vuonna lähes 8000 juutalaista jättivät Ranskan muuttaakseen Israeliin. He lähtivät maasta, joka tunnetaan historiassa vapaudesta, tasa-arvosta ja veljeydestä. Ranskassa aseistautuneet sotilaat joutuvat vartioimaan synagogia ja juutalaisia kouluja. Myös muualla Euroopassa on

levotonta. Viime vuoden helmikuussa juutalainen vartija murhattiin synagogan ulkopuolella Kööpenhaminassa. Myös Etelä-ruotsissa viharikokset juutalaisia kohtaan on lisääntynyt merkittävästi.

On aihetta pohtia, miksi antisemitismi on lisääntynyt viime vuosina.

Suuri merkitys on ollut kasvavalla muslimien maahanmuutolla Lähi-idästä Eurooppaan. En väitä, että kaikki muslimit olisivat juutalaisvastaisia. Mutta Lähi-idän historia tunnetaan juutalaisvastaisuudesta. Juutalaisviha on yhteinen nimittäjä konfliktien kyllästemillä alueilla.

Ruotsalaisen Forum för Levande Historia -järjestön tekemän tutkimuksen mukaan muslimeilla on huomattavasti enemmän antisemitistisiä käsityksiä kuin kristityillä. Saksassa ja Ranskassa tehdyt tutkimukset vahvistavat tämän käsityksen. Tätä ei ole helppoa todeta. Se joka huomauttaa asiasta on vaarassa joutua itse syytetyksi ennakkoluuloista ja eri ryhmien asettamisesta toisiaan vastaan.

Poliisit ja sotilaat juutalaisten koulujen ja synagogien ulkopuolella ovat estämässä akuuttia uhkaa, mutta se ei ole pitkän aikaväline ratkaisu Euroopan juutalaisten vaikeaan tilanteeseen. Tärkeää on, että yhteiskunta ei hyväksy tai yritä selittää antisemitistisiä käsityksiä tai viharikoksia tekijöiden taustalla.

Monet alkavat ymmärtää, että Lähi-idässä on meneillään monta syvälle juurtunutta konfliktia ja että islamilainen fundamentalismi voi olla uhka myös länsimaiden turvallisuudelle. Tämä on asia, jota ei ole aikaisemmin nostettu esiin länsimaiden tiedotusvälineissä.

Kuitenkin kovin usein on Israelin olemassaoloa tarjottu syyksi väkivallalle, sotimiselle ja koko Lähi-idän kriisille. Monet haluavat uskoa, että kriisi päättyy heti, kun Israel solmii rauhan palestiinalaisten kanssa.

Kun on keskitytty Israelin demonisoimiseen, ei ole edes haluttu nähdä sitä raakaa sortoa, julmia yksinvaltaista ja kaikkia alueellisia ja uskonnollisia konflikteja, jotka ovat johtaneet köyhyyteen, alikehitykseen ja ihmisten alentamiseen alueella. Ei ole ollut tahtoa ymmärtää ja myöntää niitä monia konflikteja ja diktatuureja, jotka johtavat kuolemaan ja kurjuuteen.

Hamasin laitonta hallintoa leimaa jatkuva sodanlietsonta Israelia vastaan, teloitukset kaduilla, naisten alistaminen sharian avulla, laaja korruptio ja vallan väärinkäyttö sekä siviilien asuinalueiden käyttö sodankäynnissä Israelia vastaan. Nämä kaikki käännetään lopulta aina Israelin syyksi.

Iranin varustautumista ja uhkaa on vähätelty ja suhteutettu väärin. Hizbollah, Al-Qaida, Hamas ja liuta jihadistisia ryhmittymiä, joiden ideologinen tavoite on taistelu avointa länsimaista yhteiskuntaa vastaan, suorittavat yhä uusia terrori-iskuja. Vasta silloin, kun nämä ryhmät uhkaavat suoraan kansainvälisellä terrorismilla, länsimaiden johtajat reagoivat voimakkaasti.

Köyhyys, kuivuus ja turhautuminen alueella johtuvat sorrosta ja ihmisoikeuksien puutteesta useissa maissa, naisten kohtelemisesta toisen luokan kansalaisina sekä suljetuista yhteiskunnista ilman muutosten ja moninaisuuden hyväksymistä. Tästä huolimatta nämä eivät ole niitä yhteiskuntia, jotka EU tuomitsee.

Alueen maista ainoastaan Israelissa miehillä ja naisilla on yhtäläiset oikeudet, vain siellä arabinaisilla on samat oikeudet kuin muualla maailmassa. Vain Israel on toimiva demokratia. Tämä ei auta eikä riitä.

Israelilaisia sotilaita ja siviilejä vastaan on syyskuusta lähtien tehty useita iskuja, enimmäkseen veitsillä aseistettuina. Iskuja tehneet tai yrittäneet on yleensä surmattu. Yksi palestiinalainen tunkeutui

sunnuntaina juutalaiseen siirtokuntaan Länsirannalla ja puukotti kuuden lapsen äidin kuoliaaksi. Naisen kimppuun hyökättiin kotonaan Hebronin eteläpuolella.

Kun Hamas ja Hizbollah tulittavat Israelia, raportoidaan Israelin puolustautumisen olevan aggressiivinen teko. Se tosiasia, että Hamas ja Hizbollah jatkuvasti käyttävät siviilien asuinalueita sotilaalliseen toimintaan, johtaa Israelin syyllistämiseen, kun se yrittää estää ohjusten ja rakettien ampumisen. Se, että Israel sallii säännöllisiä kuljetuksia rajanylityspaikkojen yli Gazaan, kuten egyptiläisetkin, vaietaan samalla kuin Israelia syyllistetään siitä, että se ei salli vapaata aseiden kuljetusta Hamasille.

Kuinka niin monet ovat voineet olla hiljaa, kun uhataan tuhota kokonainen maa tai syyllistää maata, joka haluaa puolustautua? Kuinka voi olla, että Lähi-idässä on meneillään kristittyjen vaino ja tuhoaminen ilman, että kristillinen kansankirkko reagoi?

Hamas ja Fatah ilmoittivat uudenvuodenaattona, että ne aikovat lisätä "vastarintaiskuja" Israelia vastaan ja kehottivat palestiinalaisia valmistautumaan lisääntyvään väkivaltaan. The Jerusalem Post – lehden mukaan Hamas uhkaa valmistelewansa uutta itsemurhaiskujen aaltoa israelilaisia vastaan.

Fatahin aseellinen siipi, Al-Aqsan marttyyrien prikaati, julkisti myös oman uhkauksensa käynnistää terrori-iskuja Israelia vastaan. "Me olemme edelleen sitoutuneita aseellisen taistelun mahdollisuuteen. Jatkamme marttyyrien tiellä, kunnes koko Palestiina on vapautettu", ryhmä kirjoitti Länsirannalla levittämässään lehtisessä.

Mitä tekee kansainvälinen yhteisö? Ruotsin ulkoministeri Wallström käytti viime viikolla puheenvuoron, missä hän vaati perusteellista tutkimusta siitä, ovatko Israelin viranomaiset syyllistyneet

palestiinalaisten laittomiin surmaamisiin viime kuukausien väkivaltaisuuksien yhteydessä. Varsin yksipuolinen näkökanta!

Ja mitä EU tekee? EU:n komissio antoi Israelin siirtokunnista peräisin olevien tuotteiden alkuperän merkitsemistä koskevan tulkintaohjeen marraskuussa (11.11.2015). Sillä halutaan varmistaa EU:n lainsäädännön yhdenmukainen tulkinta sekä Israelin kanssa käytävän kaupan avoimuus ja toimivuus. Tulkintaohjeessa todetaan, että siirtokunnista peräisin olevien tuotteiden merkitseminen alkuperältään israelilaisiksi on kuluttajien kannalta harhaanjohtavaa ja sellaisenaan EU:n lainsäädännön vastaista. Suomen hallitus yhtyi Euroopan komission esitykseen.

Jätin marraskuun lopulla kirjallisen kysymyksen siitä, miten Suomen hallitus suhtautuu EU komission linjaukseen. Kysymyksen allekirjoittivat kaikki KD:n kansanedustajat. Ulkoministeri Soini vastasi, että valtioneuvosto katsoo, että tuotteiden alkuperämerkinnässä on kyse kuluttajan oikeuksista ja totuudenmukaisen tiedon antamisesta ja että hallitus käynnistää komission antaman tulkintaohjeen pohjalta kansallisen tarkastelun, joka tapahtuu koordinaatiossa asianosaisten viranomaisten ja elinkeinoelämän kesken.

Tällä viikolla Soini on myös yhtynyt EU:n ulkoministereiden yhteiseen kannanottoon koskien mm. Palestiinalaisvaltion syntyä. Tämä siitä huolimatta, että osa Palestiinalaishallinnosta edelleen pitää tavoitteenaan tuhota Israelia.

Vaikka olemme aivan syystä huolissamme muslimien kasvavasta antisemitismistä Euroopassa, on valitettavasti myönnettävä, että myös kristittyjen keskuudesta on noussut ja edelleen nousee laajaa antisemitismiä. Meidän tarvitsee vain muistuttaa itseämme siitä, että 1930-luvun Saksa oli pohjaltaan kristillinen kulttuurimaa, mutta se ei estänyt maailmanhistorian suurinta rikosta ihmisyyttä vastaan – holokaustia – kasvavasta tuossa maassa ja kulttuurissa.

Nykyäänkin useat kristilliset järjestöt ovat eturintamassa edustamassa tämän ajan antisemitismin ilmentymää, joka kohdistuu yhtä valtiota – ja vain yhtä valtiota kohtaan. Tarkoitan BDS-boikottiliikettä.

Huolimatta siitä, että antisemitismi on lisääntynyt Euroopassa, on kuitenkin edelleen ilonaiheita kun ajattelemme omaa maatamme, Suomea. Tuskin missään muualla on niin monia aktiivisia Israel-ystävyysojärjestöjä kuin täällä. Se on myönteinen asia.

Jokainen sukupolvi on vastuussa omasta ajastaan. Myös me poliitikot. Olemme vastuussa siitä mitä tapahtuu nyt ja miten osaamme tunnistaa aikamme ilmiöt. Meidän velvollisuutemme on pitää huoli siitä, että historia ei unohdu, eikä toistu. Velvollisuutemme on vaatia tasapuolista ja totuudenmukaista uutisointia ja yhteiskunnallista keskustelua tämän päivän tapahtumista. Suomen ulkopoliitikassa puolueettomuus on arvo, jota tulee vaalia.

Palestiinan valtion profiilin nostaminen kohti itsenäistä valtiota riitaisella tavalla ilman rauhansopimusta, voi kärjistä Lähidän konfliktia ja estää rauhan löytymiseksi tarvittavia kompromisseja. Tämänhetkiset vakavat turvallisuusongelmat ja terroriteot, Jerusalemin ja palestiinalaispakolaisten asemaa tai rajalinjauksia ei ratkaista tällä menettelyllä.

Edellytyksenä luottamuksen kasvamiselle on se, että israelilaiset ja palestiinalaiset sopivat kiistakysymyksistä keskenään. Palestiinan valtiota ei pidä tunnustaa ilman Israelin valtion kanssa neuvoteltua rauhansopimusta. Siksi olisin toivonut, että Suomen hallitus olisi voinut toimia puolueettomasti Lähidän ratkaisuisissa. Nyt valitsema linja Lähidän kriisissä huolestuttaa. Hedelmästä puu tunnetaan.

Peter Östman

Kansanedustaja - Riksdagsledamot - MP

Eduskuntaryhmän puheenjohtaja - Riksdagsgruppens ordförande - Chair of the Parliamentary Group

Suomen Kristillisdemokraatit rp - Kristdemokraterna i Finland rp - Christian Democratic Party of Finland

peter.ostman@eduskunta.fi

www.peterostman.fi

+358 9 432 3197